

نام اثر	بررسی تطبیقی عدم حشو در قرآن کریم
قالب اثر	مقاله تألیف
گروه علمی	علوم قرآن و حدیث
رتبه	شایسته تقدیر
نمره ارزیابی اجمالی	81
نمره ارزیابی تفصیلی محتوایی 1	80
نمره ارزیابی تفصیلی محتوایی 2	83
داوری	-
میانگین دو ارزیابی تفصیلی محتوایی	81.5
نمره ارزیابی تفصیلی صوری 1	89
نمره ارزیابی تفصیلی صوری 2	85
میانگین دو ارزیابی تفصیلی صوری	87
امتیاز ویژه *	2
امتیاز نهایی	86.25

چکیده:

یکی از مهم‌ترین و اثربخش‌ترین جنبه‌های اعجاز بیانی قرآن کریم، موضوع دقت واژگان این کتاب الهی و رازهای نهفته در چرایی‌گزینش هر یک از حروف و الفاظ آن است. این موضوع، که بیشتر باید رد پای آن را در مبحث اطناب از دانش معانی پی گرفت، کم‌کم در دهه‌های اخیر جای خود را در مجامع علمی مسلمانان باز کرده است. یکی از فروع این موضوع، بحث عدم زیادت واژگان و در پی آن، عدم حشو و اضافه‌گویی در قرآن کریم است. در این مقاله، پس از نگاهی کوتاه به پیشینه موضوع عدم زیادت در قرآن، به بحثی تطبیقی پیرامون عدم رخداد حشو و زیاده‌گویی در این کتاب مقدس پرداخته شده است. در طی این بررسی، زمینه‌های باور به وقوع حشو در قرآن کریم چنین دانسته شده است: هم‌نشینی واژگان مترادف‌نما، هم‌نشینی واژگان لازم و ملزوم، بیان بدیهیات، عطف واژگان عام و خاص بر یکدیگر و تکرار یک واژه.